

**VRBIS HIEROSOLY-//m[a]e, Templiq[ue] in ea origo, &
ho//rum rursus excidium, profana-//tio, aliaeque[ue] uariae
fortunae**

**Langen, Rudolf von
Coloniae, Jan. 1517**

VD16 L 341

De triumpho speciosissimo, quem Titus cum patre Vespasiano urbe[m]
Roma[m] ingressus habuit, Et quomodo pacis templo ædificato, quæ ex
te[m]plo Hierosolymo[r]um aduexere donaria, in eodem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71344](#)

misque exusta, tres quas diximus turrem cum occiden-
tal parte muri, pro imponendo praesidio Romanos
rum seruatæ sunt. Cætera omnia adeo sunt euersa &
deleta, ut tantæ uix urbis ruinæ, homini qui floren-
tem prius uidisset, apparere possent. Non fuisset hoc
loco uir clarissime ab instituto nostro alienum, ingen-
tia quæ hanc urbis uastitatem uidebantur præfigire
portenta, ut in huius pene opis calce describeremus,
dominique saluatoris aduersus infelicia Hierosolyma
comminationes explicare, quæ celi ac teræ reparato-
rem, & teræ religionis pacificum fundatorem, ad se
uenientem recipere noluere. Sed operis magnitudis
nem ueritus, ex magnis autoribus hæc conquirienda
relinqueret tibi consilium fuit. Apud Egesippum em
hæc, Eusebium, & Iosephum, qui his rebus interfuerunt,
cæteroscæ abunde tractantur autores. Sed ad trium-
phum Titi, quoniam is quem cum patre de uictis lu-
dæs gessit, speciosissimus fuit, pperemus describendū.

¶ De triumpho speciosissimo, quem Titus cum
patre Vespasiano urbē Romā ingressus
habuit, Et quomodo pacis tem-
plo ædificato, quæ ex templo
Hierosolymorū adue-
xere donaria, in
eodem cō-
seclarūt.

¶ Capitulum decimūquintum

L 55

Itus igitur etersis Hierosolymis, aduo
cata concione, ac oratione habita pro
fortiter factis, laudauit exercitum, stre
nuum quenq; ut fortiter rem gesserat,
muneribus insignibusq; donauit. Ce
lebrato insuper patris sui natali, duo captiuorum mi
lia, & quinḡ etos, inter ludos & spectacula bestijs ob
iecit, laniandos, uel mutuis inter se uulneribus quous
q; perirent digladiari coegit. Hierosolymorum custo
diae, id est (ut supra diximus) trium fortissimarum tur
ritum munitioni, decimam legionem dimisit. Ipse uero
audito, quia ingenti gloria, & uniuersi populi fauore,
pater eius Vespasianus a Romanis suscep̄tus esset, eo
& ipse in Italiam proficisci statuit, acturus cum patre
de magno & cruētissimo bello triumphum. Hostium
duces Ioannem, & Simonem, insuper & alios septin
gentos, uenustate & decore corporis eleganiores, ex
omni captiuorum selectos numero, in triumpho du
cendos secum pertrahebat. Venienti igitur in Italiam
Tito, nō longe ab urbe Roma Vespasianus pater in
genti lætitia exultans occurrit. Ibiq; alter alterq; salu
tans, in mutuos miscent amplexus, nec minor in urbe
populi lætitia fuit. Nam eo quo triumphi pompa die
futura fuerat, nemo sese domi cōtinuit, sed uniuersus
populus nitidis ornatus uestibus, ad spectandum trium
phum se compauerat, loca ad uidendum magis accōmo
da occupans, concesso tantum principibus & pompe
necessario trāitu. Multitudo ministrorū baculos ma
nibus gestantium, e medio dimouebant turbas, & ui

as puras apertasque præstabant, omnia urbis templo
erant aperta, & sertis vaporibusque repleta suauibus.
Principes uero Vespasianus & Titus ornatissimo cur-
ru inuesti procedebant, uiri circa huiusmodi hono-
rem spectaculo digni, purpuram auro cōtextam (quā
Iouis ueteres appellabant uestem) induti, lauro coro-
nati, cuius & ramos dextra gerebant. Et teste Iosepho Iosephus,
septimo Iudaicę captiuitatis libro, hunc triumphū de-
scribente, Alia quidem spolia sequebantur, eminebat
autem ante duces, ea quae apud Hierosolymam ī tem-
plo reperta sunt. ¶ Mensa aurea talenti magni, & cā-
delabrum similiter quidem auro factum, sed opere cō-
mutato, ab usu nostrę consuetudinis. Nam media quę
dam columnā basi h̄erebat, tenues autem ab ea cannū
læ producebantur, formatæ ad similitudinem fuscinę,
& in summū quęq; in lichni speciem fabricatæ. Erant
autem numero septem, septimi dīei qui apud Hebræos
est, iudicātes horrorem. Vel ut idem autor alibi di-
xit, stellas errantes (quas Græci πλανήτας dicūt) signis
ficabant. Et subdit, Post hæc autem portabatur lex lu-
dorum, nouissime spoliorum. Et post pauca, Pom-
pæ autē finis capitolini Iouis templū fuit. Quo post
quam uentum est, constiterunt. Erat enim uetus &
mos patrius operiri, donec ducis hostium mortem q̄f-
piam nunciaret, Is erat Simon Gioræ filius, inter ca-
ptiuos in pompa traductus, de quo supra est s̄ape cō-
memoratum. Subdit Iosephus, laqueo uero circumda-
tus, per publicum trahebatur, cum eum simul cederet
qui ducebant. Lex autem Romanorum est, ibi neca-
L iii

re criminum reos morte damnatos. Postquam igitur eum finem uitæ habere nunciatum est, omniūq; fauor sequitus est, tunc hostias inchoarunt. Hisque omne secundo per uota celebratis, in palatium recesserunt.

Suetonius Huius triumphi Suetonius in uita Vespasiani meminit dicens, Talis tantaq; fama in urbem reuersus, acto de Iudæis rríumpho, consulatus octo ueteri addidit.

Martialis Martialis etiam Coquus in Epigrammatibus ad Do-
micianum Cæsarem ait,
Frater idumæos meruit cum patre triumphos.

Quæ datur ex Dacis laurea tota tua est.

Vespasianum patrem & Titum fratrem significans,
Idumæam autem pro Iudæa arte usus poetica posuit,
uicinitate locorum licentiam nactus, qua una pro al-

tera saepe ponitur. Sic Maro noster saepe Sidoniam p
Tiria Didonem celebrem illam reginam appellat. Est
& hodie perenne huius triumphi Romæ monumen-
tum, semidirutus triumphalis arcus diuæ Mariæ facel
Io nouæ appellato contiguus, uia sacra, & iuxta pacis
templum, de quo infra dicetur, in quo hæc quoq; ins-
cripta sunt uerba, S.P.Q.R. Diuo Tito diuī Vespasiani filio, Vespasiano Augusto. In quo etiam arcu ex
uno quidem latere ipsum Titum triumphantem, in cur-
ru quatuor equis ducto cōspicere libet. Ex altero uero
latere uasa templi, & cādelabrum illud ditissimum
septem ramorum, ut pauloante a Iosepho descriptum
est, & foederis arcam, tanquam ante currum Titū porta-
rentur insculpta. Et saepe dictus Iosephus postquam

Iosephus

totum triumphum descripsit, infra subdit. Vespasianus pacis templum ædificare decreuit, itaque mira celeritate, & quæ hominum cogitationes superaret effectum ē. Magna enim diuinarum largitate usus, Insuper perfectis id picturæ ac figuræ operibus exornauit. Omnia nāq; in illud fanum collecta sunt, ac deposita, quorum uisendorum studio, per totum orbem, qui ante nos fuerunt homines uagabantur, quomodo aliud apud aliud situm esset, uidere cupientes. Hic autem reposuit etiam quæ Iudaorum fuerunt instrumenta, his se magnifice ferens. Legem uero ipsorum, & penetralium uela purpurea, in palatio condita seruari præcepit. Hæc eo libentius commemorauimus, ut impudens eorum mendacium patescat, qui hoc templum pacis, quod æternitatis appellant, in uirginis partu aiunt corruisse. Nec minus Octauiani & Sibyllæ fabulam contexunt, nescientes excelsam Dei maiestatem falsitatis testimonio non egere, sed tanta ueri copia munitam, ut summum etiam nefas Platon arbitretur, talismodi anilium dely Plato ramentorum aliquid ad eam accedere. De templo uero ne soli credamus Iosepho, Suetonius de Vespaſianus Suetonius anno inquit, fecit & noua opera templum pacis foro proximū. Hieron. etiā n̄ super Ioelem, Vespasianus Hierony. (ingt) & Titus Romæ templo pacis ædificato, uasa templi Hierosolymitani, & uniuersa donaria, in deuilio illius consecrarunt, quod (ut subdit) Græca & Romana narrat historia. Sibyllas autē decē tñ fuisse,

Varro
Seruius
Lactatius.
Hierony.
Augusti.

Eusebius
Hierony.

Varronis doctissimi Romanorum testimonio, Servius, Lactantius, Hieronymus, & Augustinus tradūt, quæ omnes seculis etiam Dominicam nativitatem antecessere. Varro etiam opus suum ante Augustum condidit, quo nomina, patriam, ac ætates, omnium Sibyllarum descripsit. Nec de tam claro & insigni miraculo, Eusebius, Hieronymus, ceteriq; qui illorum temporum circa ineffabilem illum virginis partum diligenter conscripsere, autores nisi siliuissent.

Adversum Iudeos pauca, cum insertione brevis sima, ultimi eorum sub Cæsare Hadriano excidi, operisq; conclusio.

Caplm ultimū.

Ontē plare nūc g̃es miserrima & ifœlix clarissimè qndā urbis tuæ ruinas, & augustissimi tēpli tui ultores cineres itare. Converte itē oculos ad amoenissimæ qndā terē tuæ recessus, quos tetra infœlicissimorū ciuium tuorum cadavera tegunt, qui uel inedia tabescentes defecerunt, uel hostili confossi mucrone, sanguine suo fedauere. Huchuc lachrymæ illæ ueri Dei & saluatoris spectabant, quas tibi ingratissimæ genti cōpatiens, ingenti gloria Hierosolymam passurus properans, super te legitur effudisse. Si cognouisses (inquiens) & tu in hac die quæ ad pacem tibi sunt, nunc autem absconditum est ab oculis, quia uenient dies super te, & circūdabunt te inimici tui uallo, tete ad tem prosternentes, & in hanc sententiam multa. Et alii

